

Hitel

Szerettem **Eörsi István** verseit. Ma is emlékszem az ÉS-ben csaknem harminc éve megjelent soraira – fejből idézem, remélem, pontosan: Azzal feküdj le, Kit szeretsz, De ha azzal nem lehet, Hát legyen döntetlen a meccs, S olyat válassz, Ki nem szeret.

Ezért érintettek különösen fájdalmasan a költő „árokásó” sorai a Magyar Hírlapban: „Így közeledik a Fidesz Európához, melynek központi értéke, mint Orbán Viktortól tudjuk, a szeretet. Noha ez az ő szájából kibukva obszcenitásnak hat.” **Eörsi** szerint tehát, ha a korábbi magyar miniszterelnök kimondja a szeretet szót, az trágárság? Ugyan miért?

Eörsi párhuzamot von Medgyessy Péter valóságos és Kondor Katalin állítólagos ügynökmúltja között. Az első elfogadhatónak tartja, a másodikat nem, mondván: „ha ő (K. K.) lepleződik le, akkor örökre eláthatja emberi hitelét.” Ezt írja a költő, a Rákosi-rendszer egykori üdvöskéje. Az ő emberi hitele mitől maradt meg, aki egyszer Rákosiban és Sztálinban, aztán Nagy Imrében hitt, máskor megint másban.

A hitleri Németországban voltak írók, költők, akik emigráltak. Mások, mint Erich Kästner, otthon maradtak, vállalva a koncentrációs táborok veszélyeit is. **Eörsi**, a lexikon szerint, 1983–86 között Nyugat-Berlinben szurkolt a Kádár-rendszer bukásáért. Nem a kästneri magatartás híve, amiben persze nincs elítéltnivaló. De hogy az igazság bajnokaként az emberi hitelről oktasson ki másokat, az finoman szólva sem helyénvaló.

Skultéty Tamás